

Dr. Alberto Villoldo

CELE PATRU INTROSPECȚII

*Puterea, înțelepciunea
și harul Protectorilor Pământului*

Ediție revizuită

Traducere din limba engleză
de Monica Vișan

Editura For You
București

Introducere

CALEA PROTECTORILOR PĂMÂNTULUI

De milenii, societățile secrete ale vracilor indieni din America și-au păstrat cu grijă învățăturile înțelepciunii lor și s-au comportat ca paznici ai naturii. Acești „Protectori ai Pământului“ au existat la multe popoare și erau numiți în mai multe moduri; de exemplu, în Anzi și în Amazon ei erau cunoscuți ca „Laika“.

În 1950, un grup de Laika stabilit în Anzi s-a dus la adunarea anuală a șamanilor, care avea loc la poalele unuia dintre munții sacri. Băștinașii s-au uitat la ponchourile pe care le purtau Laika și au recunoscut imediat însemnele înalților preoți șamani. Și-au dat seama că sunt un grup de vraci, bărbați și femei, despre care se credea că dispăruseră după momentul Cuceririi. Acești înalți șamani, știind că omenirea se află pe punctul de a suferi o uriașă schimbare, au ieșit în sfârșit din izolare, pentru a le oferi oamenilor

înțelepciunea care să-i susțină pe parcursul marilor schimbări ce le stau în față – schimbări care îi vor ajuta să transforme realitatea și să dea naștere unei lumi mai bune.

Conchistadorii și mușamalizările

Protectorii Pământului ne învață că întreaga Creație – Pământul, oamenii, balenele, rocile și chiar și stelele – este făcută din vibrații și Lumină. Nimic din ceea ce percepem ca fiind material și real nu există altfel decât ca un vis pe care noi îl proiectăm asupra lumii. Acest vis e o povestire, iar noi credem că este reală... chiar dacă nu este. Practicile Protectorilor Pământului și înțelepciunea lor ne învață cum să ne rescriem poveștile despre viața noastră, să facem ceea ce șamanii numesc „a visa lumea întru ființare”¹.

Aceste învățături neprețuite, cunoscute ca „Cele Patru Introspecții”, au fost ținute secret dintr-un motiv bine întemeiat. Odată cu sosirea conchistadorilor (pelerinii europeni și imigranții care mai întâi au prădat și jefuit, iar apoi au colonizat Americile), Laika au fost persecutați fără cruțare. Mulți, mai ales femeile, au fost etichetați ca vrăjitori, au fost duși la închisoare, torturați și uciși. Cunoștințele lor au fost considerate atât de periculoase și amenințătoare pentru Biserica Catolică, încât, chiar și acum, la 200 de ani după ce Inchiziția Spaniolă a încetat să funcționeze oriunde altundeva în lume, Biserica are încă un birou activ în Lima, Peru. Acest Birou pentru extirparea idolatriilor este condus de Ordinul Dominican, care, în secolul al XV-lea, a declarat-o pe Ioana d’Arc eretică și a condamnat-o la moarte prin ardere pe rug.

¹ Subiect dezbătut pe larg în cartea *Vise curajoase*, de același autor, apărută în limba română la Editura For You. (n.red.)

Laika și-au dat seama că această cunoaștere despre capacitatea ființei umane de a materializa visele este fenomenal de puternică și ar putea fi cu ușurință folosită abuziv de către cei cărora le lipsește simțul etic. Din acest motiv, ei au ascuns cunoștințele nu numai de conchistadori, ci și de majoritatea popoarelor din jurul lor. Cu toate acestea, au admis că Cele Patru Introspecții le aparțineau tuturor, astfel încât, atunci când Laika cunoșteau o persoană albă care nu avea atitudinea arogantă, ostilă a cuceritorului, erau dispuși să-și împărtășească învățăturile înțelepte. Puțin după Cucerire, de exemplu, au luat sub aripa lor un preot catolic, un iezuit pe nume Părintele Blas Valera, care se întâmpla să fie și un *mestizo*².

Părintele Valera a devenit inițiat în misterele populației Laika și a scris patru cărți despre învățăturile lor, dar, din nefericire, trei din aceste tomuri au dispărut în mod misterios în timpul Inchiziției (al patrulea a rămas într-o colecție particulară în Italia). Valera susținea că incașii erau la fel de civilizați ca și europenii, pentru că știau să scrie folosind un sistem complex de sfori colorate cu noduri legate în ele, cunoscut sub numele de *Quipus*. Când ordinul din care făcea parte Valera a descoperit cu ce se ocupa el, a fost încarcerat timp de șase ani, până ce a murit. De ce l-au redus iezuiții la tăcere pe unul dintre propriii preoți? De ce le era atât de teamă de înțelepciunea pe care el o înregistra, spre beneficiul tuturor? Și de ce au interzis ei primirea în ordinul lor a oricăror alți preoți *mestizo* sau indigeni după ce Valera a fost caterisit?

² Termen spaniol folosit în special în America Latină; înseamnă „metis“, „jumătate indian, jumătate spaniol“. (n.red.)

Eu am fost un alt neindian luat sub oblăduirea Laika și inițiat în linia Protectorilor Înțelepciunii din Amazon, lângă orașul incaș Cuzco. Cu toate acestea, nu a fost niciodată intenția mea să devin parte din grupul lor, pentru că eram interesat doar să studiez practicile tămăduitoare ale șamanilor. După cum a voit destinul, am sfârșit prin a-l întâlni pe mentorul meu, Don Antonio. El era unul dintre ultimii Laika în viață, m-a luat sub aripa sa și m-a pregătit timp de aproape 25 de ani. Era un om cu „multe vieți”: în timpul zilei, era profesor la universitate; seara, era un vraci vestit. Se născuse într-un sat din înălțimile munților și lucra cu instrumentele și practicile din secolul al XV-lea. Cu toate acestea, era expert în metodele secolului XXI. Deși era un descendent al incașilor, îmi spunea că Laika sunt mult mai vechi decât incașii, a căror cultură era masculină și cazonă. Învățăturile Laika se situează într-o epocă anterioară, când aspectul feminin al Divinului era recunoscut. I-am spus odată că mă simțeam norocos că-l găsisem și el m-a întrebat: „Ce te face să crezi că tu m-ai găsit, dacă nici Biserica nu ne-a putut găsi în ultimii 500 de ani?”

Această carte este rezultatul seminței pe care Don Antonio a plantat-o în mine, iar acum, când eu însumi sunt un Protector al Pământului, împărtășesc cu tine o schimbare majoră, care a fost prezisă de strămoși, ca să te ajute să te pregătești pentru perioada de evoluție în care intrăm acum.

Homo luminous

Potrivit profețiilor mayașe, ale indienilor hopi și ale incașilor, ne aflăm la o răscruce în istoria omenirii. Mayașii au identificat anul 2012 ca punct culminant al

unei perioade de mari tulburări și schimbări, una în care o nouă specie umană se va naște din ea însăși. Vom face un salt uriaș spre ceea ce devenim, mergând de la *Homo sapiens* la *Homo luminous*, adică ființe cu capacitatea de a percepe la un nivel mult mai înalt vibrația și Lumina din care este alcătuită lumea fizică. Pentru prima dată, întreaga omenire va putea evolua nu *între* generații, ci în *interiorul* unei generații – ceea ce contrazice credințele noastre despre cum funcționează evoluția. O să facem un salt cuantic biologic major pe parcursul vieții noastre actuale, iar trăsăturile fizice, emoționale și spirituale pe care le dobândim le vor fi transmise mai departe copiilor noștri și copiilor copiilor noștri.

Dacă asta pare greu de crezut, ia în considerare că tu crezi o nouă copie a corpului cam la fiecare 8 luni, pe măsură ce celulele se înlocuiesc singure. Urmând Cele Patru Introspecții despre care se vorbește în această carte și implementând practicile lor, poți materializa un corp fizic ce va fi liber de tirania genelor pe care le-ai moștenit de la părinți și de bolile pe care ele ți le aduc. Dar încă și mai important este faptul că te poți elibera de poveștile emoționale și spirituale limitatoare pe care le-ai moștenit sau dobândit în cursul vieții.

Mulțumită descoperirilor fizicii cuantice, am ajuns să înțelegem că toată materia este Lumină foarte puternic condensată. Dar Laika știi de milenii despre natura luminoasă a realității – ei știi că vibrația și Lumina se pot organiza în mii de configurații și forme. Mai întâi, există o matrice luminoasă, apoi, acest tipar îi dă naștere vieții. De exemplu, vibrația și Lumina se învolburează și se condensează în jurul Matricei Luminoase și dau naștere unei balene, de exemplu, ca apoi balena să dea naștere altor balene.

Și corpul uman are o Matrice Luminoasă: suntem învăluți într-un Câmp Energetic de Lumină (CEL), care arată forma și sănătatea corpului. CEL organizează corpul, în același mod în care câmpurile de energie ale unui magnet aranjează pilitura de fier pe o bucată de sticlă. Ca în exemplul balenelor, oamenii pot da naștere altor oameni, dar un nou tip de om trebuie să vină dintr-o nouă Matrice Luminoasă. De-a lungul mileniilor, Laika au învățat să acceseze structura biologică de Lumină și să asiste Spiritul în materializarea Creației. Au învățat și cum să vindece boala și să creeze stări de sănătate extraordinare, precum și să-și schimbe CEL-ul.

Putem concepe CEL-ul ca fiind un software ce-i dă instrucțiuni ADN-ului, hardware-ul care construiește corpul. Stăpânirea Introspecțiilor ne lasă să accesăm cea mai recentă versiune de software și îi permite fiecăruia dintre noi să își creeze un corp nou care îmbătrânește, se vindecă și moare diferit. Fără abilitatea de a reprograma CEL-ul, suntem prinși în capcana poveștilor pe care le-am moștenit; cu alte cuvinte, îmbătrânim, ne vindecăm, trăim și murim în același mod în care au făcut-o părinții și bunicii noștri, retrăind bolile lor fizice și afecțiunile emoționale. Cele Patru Introspecții conținute în aceste pagini ne permit să ne eliberăm de tirania blestemelor de familie, de poveștile care îi bântuiau pe strămoșii noștri.

Stăpânirea cu măiestrie a introspecțiilor le permitea șamanilor Laika chiar și să creeze viață nouă pe Pământ – de exemplu, să dea naștere unei specii noi de fluturi în Amazon. Le permitea să mute bolovani gigantici în sus, pe pantele munților, după cum cerea construirea orașelor încașe din nori. Biblia ne spune despre credința noastră că poate muta munții, dar noi am uitat că avem capacitatea

de a face asta. Introspecțiile ne învață că primul munte pe care trebuie să-l mutăm este cel care ne blochează posibilitatea de a ne percepe propria natură luminoasă.

În procesul prin care devenim *Homo luminous* vom renunța la metodele conchistadorului și la ideologia masculină, care prețuiește comanda, controlul și stăpânirea naturii, o ideologie care justifică exploatarea râurilor și a pădurilor Pământului, pentru că acestea sunt văzute doar ca resurse pentru consumul uman. În schimb, vom adera la o mitologie mai veche, care a fost pierdută pentru majoritatea oamenilor, o ideologie feminină a cooperării și susținerii.

Recuperarea aspectului feminin al Divinului

„Și Dumnezeu i-a binecuvântat și le-a spus: creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l; și stăpâniți peste peștii mărilor, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care mișcă pe Pământ.“

Facerea 1, 28

În tradițiile religioase care îmbrățișează o divinitate masculină, Divinul este văzut ca o forță care există în Ceruri, departe de noi. În Vest, am ajuns să credem că, pentru a fi aproape de Dumnezeu, trebuie să muncim din greu la relația noastră cu El, rugându-ne și sacrificându-ne. Simțim că trebuie să-I câștigăm dragostea și atenția Creatorului nostru, care ne-a aruncat afară din Paradis pentru că am îndrăznit să mâncăm din Pomul cunoașterii binelui și răului. Conform poveștii străvechi, trebuia să rămânem ca niște copii, dar, gustând din fructul pe care Dumnezeu ni-l interzisese, ne-am demonstrat independența, I-am trezit mânia

și ne-am condamnat singuri să ducem o viață de muncă grea și nefericire, ușurată numai de grația lui Dumnezeu.

Cu toate acestea, în teologiile mai vechi, feminine, nu eram niciodată aruncați afară din Grădină sau separați de Dumnezeu. (De exemplu, aborigenii australieni nu au fost scoși afară din Eden, nici africanii sub-saharieni sau amerindienii). În schimb, ni se oferea Grădina pentru a fi administratorii și îngrijitorii ei. Potrivit acestor credințe, Divinul își pune forța vitală în semințele pe care le plantăm în pământul bogat și fertil. Noi exprimăm acel potențial extinzându-ne odată cu Divinitatea atunci când purtăm fructul care hrănește întreaga omenire. Laika, cei care îmbrățișează acea teologie veche, feminină, ar spune: „Suntem aici nu numai pentru a crește porumb, ci și ca să creștem zei.“ Cu alte cuvinte, participăm efectiv, împreună cu Divinul, la cocrearea universului nostru. Recunoaștem că totul în lumea noastră este sacru – inclusiv noi – și că misiunea noastră este să fim cea mai deplină expresie a acelei Divinități.

O teologie făcută cunoscută

Pe parcursul istoriei, aceste două teologii distincte au avut efecte foarte diferite asupra modului în care ființele umane au interacționat unele cu altele și cu lumea noastră. De exemplu, când europenii au sosit pe continentele americane, au crezut că au descoperit un teritoriu vast, nepopulat, cu râuri cristaline și vânat din belșug și că Dumnezeu le dăduse acest cadou pentru a-l folosi după cum li se va părea lor potrivit. De fapt, mai mult de o sută de milioane de băștinași ocupau acest pământ, trăind în echilibru cu mediul lor. Băștinașii aveau teologii feminine

și aveau încredere că, atât timp cât trăiau în armonie cu Pământul, Mama cea Mare le va asigura traiul.

Primilor locuitori ai Americilor nu le fusese niciodată frică să călătorească pe distanțe lungi – din Asia până în America de Nord și, în cele din urmă, în America de Sud –, deoarece credeau că vor găsi hrană din belșug și adăpost oriunde merg. Așa că au vânat și au învățat să cultive plante. Protectorii Pământului au adus această înțelepciune cu ei odată cu realizarea mării lor călătorii peste Strâmtoarea Bering, cu mii de ani în urmă, și cu popularea continentelor americane, din cea mai nordică extremitate a Alaskăi până în Patagonia. Înțelepciunea lor își avea originea în sanctuarele din înalțurile Himalaiei și a fost adusă în Americi de către acești călători cutezători.

Când au început să apară teologiile masculine, pe măsură ce satele deveneau orașe, o nouă mentalitate ajungea să domine. Mai degrabă decât să lucreze cu resursele pe care le aveau la dispoziție, oamenii au început să-și atace vecinii, pentru a dobândi mai mult pământ și avere. Nu mai erau dispuși să se mulțumească numai cu atât cât era suficient să-i întrețină; lăcomia a început să predomină. Credeau că toată mâncarea din lume le aparține, că ei sunt în vârful lanțului trofic, în loc de a fi *administratori* ai lanțului trofic.

În Europa, aceste idei au pătruns odată cu popoarele indo-europene, din Asia Centrală, acum 2000 de ani. Ei credeau că aveau o justificare divină pentru invaziile și cuceririle lor (de fapt, săbiile pe care le-au folosit în lupte vor fi întoarse mai târziu cu tăișul în jos, ca să formeze crucea, simbol al cruciadelor). Invadatorii credeau că au un drept sacru asupra resurselor, pentru că ei Îl venerau pe Dumnezeu „potrivit” și chiar pretindeau că Îl onorau pe Creator ucigându-i pe necredincioșii inamici care nu voiau să se convertească la sistemul lor de credințe.

Europeenii au îmbunătățit tehnologia războiului atât de mult, încât, la momentul când Francisco Pizarro și Hernán Cortés au sosit în Lumea Nouă, în secolul al XVI-lea, au putut să distrugă imperiile aztec și incaș cu mai puțin de 400 de oameni echipați cu arme, oțel, cai... și virusuri. Laika au fugit în munți, unde au păstrat vechea teologie feminină ascunsă în siguranță, știind că, într-o bună zi, vor trebui să coboare din nou în văi și să le reamintească oamenilor de vechiul mod de viață care îi susținea.

Astăzi, vedem în fapt rezultatele devastatoare ale acestei mitologii masculine. Suprafața Pământului este rapid despădurită, apele sunt poluate, aerul e contaminat și stratul superior al solului s-a erodat. Vremea se schimbă din cauza încălzirii globale și, ca rezultat, secetele africane s-au înrăutățit, uraganele sunt mai feroce și, în fiecare an, de 100 până la 1000 de ori mai multe specii de plante și animale dispar de pe Pământ decât se întâmpla acum 500 de ani.

Laika spuneau că, acum mult timp, planeta noastră era un loc otrăvitor pentru ființele umane, dar Mama Pământ a îngropat toxinele acestea în pânțele ei, astfel încât suprafața să devină un paradis ospitalier, albastru și verde. Potrivit prezicerilor străvechi, conchistadorii vor elibera într-o zi aceste toxine, făcând ca Pământul să devină un pustiu vătămător, iar noi, oamenii, nu vom ști cum să anihilăm aceste otrăvuri. Natura însăși va trebui să-și redobândească, încetul cu încetul, sănătatea.

Știința modernă confirmă această prezicere. Cu 250 de milioane de ani în urmă, atmosfera Pământului era compusă, în primul rând, din dioxid de carbon (CO_2), care este foarte toxic pentru oameni. Apoi, când a apărut viața verde, plantele au transformat CO_2 în oxigen. Aceasta a făcut ca cea mai mare parte din carbonul din aer să fie

atras în vegetație, ca să ajungă apoi în subsol și, în cele din urmă, a devenit combustibil fosil, îngropat în cele mai adânci straturi ale Pământului. Acum scoatem acești combustibili fosili din adâncul planetei și îi ardem, eliberând hidrocarburi otrăvitoare în atmosferă. Ne îndreptăm către crearea aceluiași mediu care făcea imposibil ca majoritatea creaturilor să existe pe Pământ – și, totuși, nu facem prea multe pentru a schimba radical această situație cumplită. De fapt, pe măsură ce încălzirea globală topește calotele glaciare, mulți oameni se pregătesc cu nerăbdare să foreze și acolo după petrol.

Din fericire, există o preocupare de a aduce înapoi vechile moduri de viață și valori feminine. De exemplu, mulți oameni resping structurarea piramidală a puterii, care este centrală în teologiile masculine – cea care cere să li se dea socoteală preoților, care răspund în fața preoților de rang înalt, care răspund în fața papilor, care răspund în fața lui Dumnezeu. Mulți refuză, de asemenea, să adere la credințele propagate de oamenii de știință, care pretind că tot ceea ce nu poate fi măsurat, perceput și controlat prin utilizarea celor cinci simțuri nu e nici real, nici adevărat. Însă mulți oameni nu mai sunt neîncrezători în propria inimă și nu simt că trebuie să creadă într-o dogmă sau într-o altă interpretare a sacrului. Ei încep să caute călăuzirea în interiorul lor și în natură.

O cunoaștere experimentală

„Iar Domnul Dumnezeu a zis: «Iată că omul a ajuns ca unul din noi, cunoscând binele și răul; Să-l împiedicăm dar acum ca nu cumva să-și întindă mâna, să ia și din pomul vieții, să mănânce din el și să trăiască în veci.»»

De aceea, Domnul Dumnezeu l-a izgonit din grădina Edenului, ca să lucreze pământul din care fusese luat.“

Facerea 3, 22–23

Într-o teologie feminină, calea spre Iluminare este una individuală. Se așteaptă de la noi să avem încredere în propriile experiențe, conștientă și interpretări. În vreme ce Laika prețuiesc calea rugăciunii și meditației la fel de mult cum o fac cei care cred într-o teologie masculină, ei recunosc și o a treia cale spre spiritualitate: aceea a cunoașterii directe. Laika nu au un mit despre Divinitatea care îi pedepsește pe oameni pentru că au mâncat din Pomul cunoașterii binelui și răului. În schimb, ei cred că noi suntem meniți să dobândim înțelepciune și că greșeala noastră a fost că nu am mâncat suficient din fructul acela!

În epoca informației, noi nu acceptăm cunoașterea care depășește faptele concrete și aranjarea lor logică. Noi avem religii – precum și nenumărați practicanti ai acestor credințe –, dar, prea adesea, esența spirituală a acestor învățături s-a pierdut. Învățăm interpretări despre interpretări ale marilor adevăruri, dar nu ne-am duce în deșert pentru 40 de zile, cum a făcut Iisus, sau nu am sta în meditație sub copacul Bodhi, cum a făcut Buddha. E ca și cum ne-am petrece timpul analizând sute de cărți de bucate, pline cu rețete complicate, și am discuta la nesfârșit valoarea nutritivă a anumitor mâncăruri și regimuri, însă nu am mânca niciodată nimic. Mulți oameni și-au pierdut conștiința valorii de a experimenta direct sacrul... Dar, din fericire pentru noi, urmând practicile Celor Patru Introspecții, vom putea face tocmai acest lucru.

Cele Patru Introspecții

Înțelepciunea Laika se compune din patru introspecții, fiecare conținând patru practici, care ne permit să trecem dincolo de simpla înțelegere, până ajungem să experimentăm efectiv schimbările în percepție – ceea ce ne ajută să ne transformăm pe noi înșine și lumea noastră. Introspecțiile și practicile lor sunt:

Introspecția 1: Calea Eroului

Practici: nonjudecata, nonsuferința, nonatașamentul, frumusețea.

Introspecția 2: Calea Războinicului întru Lumină

Practici: absența fricii, nonacțiunea, siguranța, nongajamentul.

Introspecția 3: Calea Profetului

Practici: mintea începătorului, trăirea corespunzătoare, transparența, integritatea.

Introspecția 4: Calea Înțeleptului

Practici: a stăpâni timpul, a-și însuși propriile proiecții, nongândirea, alchimia indigenă.

Am învățat Cele Patru Introspecții atunci când mă aflam sub oblăduirea lui Don Antonio. Împreună, am traversat de la Lacul Titicaca – „marea din vârful lumii“ –, prin Amazon, până la ruinele din regiunile aride din Peru. El credea, cum cred și eu, că noii Protectori ai Pământului vor veni din țara vulturului, adică din America și

Europa. Acum e timpul pentru dezvăluirea completă a introspecțiilor. Cred că Don Antonio m-a pregătit pentru a deveni un pod și pentru a aduce în secolul XXI aceste învățături de înțelepciune ale străvechilor Laika.

În ultimii 20 de ani, mi-am învățat studenții să folosească introspecțiile pentru vindecarea personală și să-i ajute pe alții, lucrând cu structura de Lumină a corpului. Mulți dintre ei au relatat despre rezultate extraordinare, întrucât s-au vindecat pe ei înșiși și au transformat viața lor și pe a altora. Introspecțiile le-au permis să devină oameni ai puterii și grației Divine și să pășească pe calea ocrotirii planetei – cea a Protectorilor Pământului.

Dacă vrei să începi să îți trăiești viața altfel și să îți percepi experiența cu ochi noi, este important să treci de simpla înțelegere a introspecțiilor și să le practici efectiv. Aceasta îți va permite să îți schimbi arhitectura esențială a Câmpului tău Energetic de Lumină. Dacă nu le practici, e posibil să fii inspirat de introspecții, dar nu vei putea să te transformi pe tine însuți cu adevărat. Stăpânirea practicilor energetice ale introspecțiilor te va elibera din limitele poveștii care a fost scrisă pentru tine de către cultura și genele tale – povestea despre cum îți vei trăi viața, cum vei reacționa la lumea din jurul tău și cum vei muri. Poți deveni povestitorul propriei tale vieți, sfidând vechile idei despre cauză și efect și despre limitele timpului.

În capitolele următoare, vei învăța despre cele patru niveluri prin care vibrația și Lumina creează tot ce înseamnă viață: acelea ale șarpelui, jaguarului, păsării colibri și vulturului. Mai mult decât atât, vei învăța care instrumente practice te vor ajuta să visezi o lume sănătoasă, plină de abundență și veselă întru ființare – pentru tine însuți, pentru cei dragi și pentru toți oamenii și toate creaturile. Vei deveni un Protector al Pământului.

CELE PATRU NIVELURI ALE PERCEPȚIEI

Stiința ne spune că Universul funcționează după un set de precepte sau reguli care ne permit să prezicem ce se va întâmpla și să reacționăm, în mod potrivit, la diverse situații. Fizica își are legile sale, matematica își are teoremele sale, iar biologia își are principiile proprii. De exemplu, o regulă din matematică spune că 2 plus 2 ne dă întotdeauna 4, iar legile fizicii ne asigură că obiectele nu vor cădea niciodată în sus.

Poate că cea mai importantă regulă în știință este legea cauzei și a efectului sau cauzalitatea. Aceasta înseamnă că, atunci când un măr cade dintr-un copac, știm că o să lovească pământul; când un porumbel își face nevoile deasupra mașinii noastre, putem fi siguri că „efectul“ va ateriza direct pe parbriz sau, atunci când uităm accidental de o întâlnire cu cineva, știm că persoana se va înfuria pe noi. Ne simțim, de asemenea, confortabil atunci când credem că, dacă învățăm toate regulile și, în

plus, dacă o să trăim respectându-le, vom avea maximum de control asupra vieții noastre, iar asta ne va aduce fericire și siguranță.

Când regulile sunt încălcate – când $2 + 2$ *nu pare* să dea totalul așteptat în viața noastră –, ne simțim furioși și dezorientați. Nu prea înțelegem moartea unei persoane sănătoase și tinere, pentru că am fost învățați că, dacă ne trăim viața la modul corect, nu va trebui să murim decât mult mai târziu. Deși înțelegem că nu avem control deplin asupra evenimentelor, credem că, atât timp cât facem ceea ce trebuie să facem, putem conta pe faptul că nimic rău nu ni se va întâmpla. Asta deoarece, credem noi, cauzalitatea este o lege a naturii pe care ne putem baza, suntem convinși că trăim conform regulilor și că arareori le încălcăm.

Cu toate acestea, pentru Laika, sincronicitatea este legea principală care operează în viață. Ei cred că, în timp ce lucrurile se pot întâmpla datorită unei cauze anterioare (de exemplu, când plantezi o sămânță și va crește grâu), ele se întâmplă la fel de des datorită coincidenței, sincronicității și circumstanțelor. Dacă doi prieteni se ciocnesc din întâmplare într-un aeroport aglomerat, atunci există, cu siguranță, un motiv ascuns pentru care trebuia ca ei să se întâlnească. Totuși, scopul întâlnirii urmează să fie dezvăluit – el se află în viitorul lor.

Cum ne schimbăm lumea folosind percepția

Cu toții vrem să influențăm lumea spre mai bine. Ne uităm în jurul nostru și vedem probleme – infracțiuni, poluare, abuzuri asupra copiilor – și, pentru că suntem o societate a regulilor, credem că legile și poruncile religioase

ne vor ajuta să facem schimbări. De exemplu, americanii aleg legislatori în Congres, care dau din ce în ce mai multe legi în fiecare an, în speranța că acestea le vor face cetățenilor viața mai bună.

Prin contrast, grecii antici erau un popor al *conceptului*: știau că nu exista nimic mai puternic decât o idee căreia îi sosise timpul. Deoarece ei manipulau ideile atât de elegant, au fost capabili să inventeze democrația, să dezvolte filosofia și să sistematizeze matematica. Pe de altă parte, vecinii lor, romanii, erau mari creatori de legi, iar codurile romane au influențat multe legi occidentale moderne. Când se confruntau cu probleme, filosofii greci creau conceptele unor noi sisteme, în timp ce romanii își chemau armatele să aplice *preceptele*.

Laika nu trăiesc după reguli sau idei. Dacă vor să schimbe lumea, ei nu dau legi noi și nu inventează noi teorii. În schimb, ei aleg să își schimbe modul în care percep o problemă. Schimbându-și percepția, ei transformă o provocare într-o oportunitate. După cum o să înveți, cele patru introspecții și practicile lor te ajută să îți schimbi percepțiile și îți permit să îți visezi lumea într-o ființare.

Patru niveluri ale percepției

Protectorii Pământului învață să experimenteze evenimintele astfel încât nu mai iau viața la modul personal, ci o fac la nivelul de percepție al șarpelui. Aici, lucrurile nu ți se mai întâmplă ție; ele se întâmplă, pur și simplu. Porumbelul nu își face treburile pe mașina ta ca să te supere; pur și simplu le face, iar parbrizul tău se murdărește. Nu plouă pe tine ca să te ude; pur și simplu plouă.

Când îți schimbi percepția asupra evenimentelor, schimbi și modul în care aceste situații trăiesc în tine. Nu mai ești cauza sau efectul a nimic și simți o fenomenală ușurare, pentru că lumea este exact așa cum ar trebui să fie și nu are nevoie de tine ca să o reperi.

În Vest, tindem să asociem percepția noastră cu zecile de stări de conștiință cu care suntem familiarizați. De exemplu, suntem într-o anumită stare de conștiință când tocmai ne-am trezit sau când ne aflăm pe punctul de a adormi, în alta când visăm cu ochii deschiși, în alta când suntem furioși și așa mai departe. Pe de altă parte, nivelurile de percepție există independent de minte. (De fapt, al doilea nivel, cel al jaguarului, pe care o să-l tratăm imediat, conține mintea și toate stările ei de conștiință.)

Există patru niveluri de percepție prin care un Laika absoarbe lumea. Aceste niveluri corespund celor patru domenii de manifestare a vibrației și Luminii: *lumea fizică* (trupul), *tărâmul gândurilor și al ideilor* (mintea), *tărâmul mitului* (sufletul) și *lumea spiritului* (energia). Aceste niveluri de percepție sunt asociate cu cele patru corpuri energetice, care constituie câmpul energetic uman. Ele sunt așezate unul în altul, asemenea păpușilor rusești: corpul fizic la interior, corpul mental învăluie și informează stratul fizic, sufletul învăluie mentalul și fizicul, iar corpul spiritual, cel de la exterior, le informează și le organizează pe toate, ca un tipar.

Când trecem de la un nivel al percepției la următorul, ne păstrăm capacitatea de a funcționa în tărâmurile inferioare, dar avem o vedere mult mai extinsă asupra a ceea ce experimentăm. Îmi amintesc aici de o veche poveste

CUPRINS

Cuvânt înainte	7
Introducere • Calea Protectorilor Pământului	11
Partea I • Să înțelegem energia percepției	
Cele patru niveluri ale percepției	27
Anatomia noastră energetică	54
Partea a II-a • Cele Patru Introspecții	
Introspecția 1 • Calea Eroului	75
Introspecția 2 • Calea Războinicului întru Lumină	117
Introspecția 3 • Calea Profetului	153
Introspecția 4 • Calea Înțeleptului	188
Postfață	239
Notă din partea autorului	250
Mulțumiri	251
Despre autor	253